

Opis podstatných částí rozsudku MS v Praze ze dne 29. prosince 2009 pod č.j. 10Ca 259/2006

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. J.B. a soudců JUDr. L.S. a JUDr. P.H. v právní věci žalobce: Mgr. M.Š.,... proti žalovanému Policie České republiky, Krajské ředitelství Policie hlavního města Prahy (původně Správa hlavního města Prahy), Kongresová 1666/2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30.6. 2006 čj. PSP-279/OVK-ČJ-202-2006 a proti fiktivnímu rozhodnutí žalovaného o odvolání žalobce proti rozhodnutí Policie České republiky, Obvodního ředitelství Policie České republiky Praha II ze dne 15.5. 2006 čj. ORII-103-13/SKS-2006

t a k t o :

- I. Fiktivní rozhodnutí policie České republiky, Správy hlavního města Prahy o zamítnutí odvolání podaného žalobcem dne 6.6. 2006 a o potvrzení rozhodnutí vydaného dne 15.5. 2006 Obvodním ředitelstvím Policie České republiky Praha II, pod čj. OR II-103-13/SKS-2006 a rozhodnutí Policie České republiky, Správy hlavního města Prahy ze dne 30.6. 2006 čj.PSP-279/OVK-ČJ-202-2006 se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 2.000,-Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání rozhodnutí Policie České republiky, Správy hlavního města Prahy ze dne 30.6. 2006 čj. PSP-279/OVK-ČJ-202-2006. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Obvodního ředitelství Policie České republiky Praha II (dále jen správní orgán prvního stupně) čj. OR II-103-13/SKS-2006 o částečném odepření informací o obsahu stížnostních spisů správního orgánu prvního stupně týkajících se 13 stěžovatelů na nevhodné chování a nemístné výroky policistů vůči těmto stěžovatelům a vůči žalobci. Žalobce se dále domáhá přezkoumání fiktivního rozhodnutí žalovaného, kterým bylo podle § 16 odst. 3 zákona č. 106/1999., o svobodném přístupu k informacím ve znění účinném do 22.3. 2006, zamítnuto odvolání žalobce proti témuž prvostupňovému rozhodnutí.

Žalobce nejprve v žalobě shrnuje dosavadní průběh správního řízení, který je následující:

Dne 14.12. 2005 žalobce podal žádost, již se domáhal poskytnutí informací o celém obsahu všech spisů, které se týkaly stížností podaných na postup policistů následujícími osobami: JUDr. J.M, T.Š., D.Z., K.Z., L.K., D.Š., O.Z., A.K., I.M., T.H., N.V.T., J.T a P.N.N.

Dle názoru žalobce uplynutím dne 29.12. 2005 nastala fikce vydání rozhodnutí o odepření informací, proti níž podal dne 30.12. 2005 odvolání.

Dne 2.1. 2006 mu bylo doručeno reálné rozhodnutí ze dne 16.12. 2005, kterým bylo rozhodnuto tak, že žádosti se zčásti nevyhovuje a poskytnutí zbývajících informací je vázáno na zaplacení úhrady ve výši 291,- Kč. I proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání s odůvodněním, že jde o rozhodnutí nulitní, neboť jeho vydání brání překážka věci rozhodnuté (předchozím fiktivním rozhodnutím).

Dne 10.1. 2006 vydal žalovaný reálné rozhodnutí, kterým bylo na základě odvolání směřujícího proti fiktivnímu rozhodnutí zrušeno reálné rozhodnutí ze dne 16.12. 2005 a věc byla vrácena správnímu orgánu prvního stupně k dalšímu řízení.

O odvolání proti fiktivnímu rozhodnutí nerozhodl žalovaný nijak, v důsledku toho nastala dle názoru žalobce fikce zamítavého rozhodnutí.

Žalobce následně podal u Městského soudu žalobu, jíž se domáhal přezkoumání reálného rozhodnutí žalovaného ze dne 10.1. 2006 a fiktivního rozhodnutí žalovaného o odvolání. Žaloba byla u Městského soudu zapsána pod sp. Zn. 5 Ca 77/2006.

Povinný subjekt vydal dne 14.2. 2006 další rozhodnutí o částečném odepření požadovaných informací, toto rozhodnutí bylo zrušeno rozhodnutím žalovaného o odvolání. Žaloba byla u Městského soudu zapsána pod sp. Zn. 5 Ca 77/2006.

Povinný subjekt vydal dne 14.2. 2006 další rozhodnutí o částečném odepření požadovaných informací, toto rozhodnutí bylo zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne 3.5. 2006.

Dne 15.5. 2006 vydal povinný subjekt opětovně rozhodnutí o částečném odepření poskytnutí požadovaných informací. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání.

Dnem 24.6. 2006 podle názoru žalobce opět nastala fikce vydání zamítavého rozhodnutí o odvolání žalovaným.

Dne 30.6. 2006 pak vydal žalovaný reálné rozhodnutí, kterým bylo odvolání žalobce proti rozhodnutí povinného subjektu ze dne 15.5. 2006 zamítnuto a toto rozhodnutí potvrzeno.

Žaloba žalobce směřuje proti fiktivnímu rozhodnutí ze dne 24.6. 2006 a proti reálnému rozhodnutí ze dne 30.6.2006.

Žalobce především uvádí, že ust. § 15 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím je nutno vykládat tak, že ve lhůtě pro vyřízení žádosti musí být rozhodnutí o případném odepření informací nejen vydáno, ale také žalobci doručeno. Žalovaný toto ustanovení naopak vykládá tak, že postačí, je-li v této lhůtě rozhodnutí vydáno, doručeno žadateli o informace v této lhůtě být nemusí.

Vzhledem k tomu je žalobce přesvědčen o tom, že řízení o jeho žádosti bylo pravomocně ukončeno fiktivním rozhodnutím o odvolání proti fiktivnímu rozhodnutí o odepření informací

ze dne 29.12.2005. Všechna další rozhodnutí v této věci jsou proto nicotná pro překážku věci rozhodnuté.

Ve vztahu k reálnému rozhodnutí povinného subjektu ze dne 15.5. 2006 a reálnému rozhodnutí žalovaného ze dne 30.6. 2006 pak žalobce namítá následující:

Povinný subjekt ve výroku rozhodnutí nijak nerozhodl ve vztahu k části žádosti týkající se spisu vedeného ke stížnosti pana O.Z. a pouze neurčitě vyslovil, že je projednávána samostatně pod sp.zn. OR II-74/SKS-2006, ačkoliv jde o odlišnou žádost. Nebyl tak vyčerpán celý předmět řízení.

Žalobce dále poukazuje na to, že odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí povinného subjektu bylo kromě žalovaného zasláno také Ministerstvu vnitra, které v této věci není vůbec příslušným orgánem. Řízení tedy probíhalo způsobem vymykajícím se správnímu řádu i zákonu o svobodném přístupu k informacím a způsobem, který vzbuzuje důvodné pochybnosti o nestrannosti a nepodjatosti úředních osob.

Žalobce dále uvádí, že v reálném rozhodnutí ze dne 30.6. 2006 je nepravdivě uvedeno, že odvolání žalobce proti rozhodnutí povinného subjektu bylo žalovanému doručeno dne 21.6. 2006, ačkoliv mu bylo doručeno již dne 9.6. 2006. Dnem 24.6. 2006 proti nastala fikce zamítavého rozhodnutí o odvolání a nebylo tedy možností dne 30.6. 2006 vydat rozhodnutí reálné.

Žalobce dále uvádí, že reálné rozhodnutí o odvolání se věcně vůbec nezabývá důvody podaného odvolání.

Žalobce dále namítá, že rozhodnutí povinného subjektu ze dne 15.5. 2006 nemá zákonem stanovené náležitosti, když neobsahuje vlastnoruční podpis pověřeného pracovníka povinného subjektu s uvedením jména, příjmení a funkce. Rozhodnutí obsahuje údaj: JUDr. Z.B., ředitelka, vedením pověřena a nečitelný podpis s doložkou „v z.“, přičemž se nejedná o podpis JUDr. Z.B. Rozhodnutí tedy obsahuje údaje o osobě, jejíž podpis schází, a naopak obsahuje podpis osoby, jejíž žádné bližší údaje nejsou uvedeny. Žalovaný pak v rozhodnutí o odvolání tuto nesrovnalost sice připouští, když uvádí, že rozhodnutí podepsal plk. JUDr. J.N., avšak zastává názor, že se jedná jen o formální nedostatek.

Nesprávný je podle názoru žalobce dále výrok povinného subjektu, který stanovuje, že žalobci „budou poskytnuty“ informace s výjimkou těch, které budou uvedeny dále.

Pokud jde o věcné důvody pro odepření požadovaných informací, které ve svém rozhodnutí uvedl povinný subjekt, žalovaný se k odvolacím námitkám žalobce vůbec nevyjádřil a omezil se pouze na konstatování, že odvolací orgán se námitkami zabýval a shledal, že konkrétní důvody částečného nevyhovění jsou jednotlivě aplikovány na konkrétní informace obsažené v určitých spisech. Na polemiku žalobce, že tyto důvody na daný případ nedopadají, nijak nereagoval.

Z ustanovení § 14 odst. 3. písm. c) zákona o svobodném přístupu k informacím vyplývá, že ve lhůtě 15 dnů musí být požadovaná informace poskytnuta, nikoliv pouze přislíbena. Požadované informace přesto nebyly žalobci poskytnuty ani dne 1.6. 2006 při osobní návštěvě a byly mu poskytnuty (ovšem jen částečně) až dne 15.8. 2006, kdy byly předány již vyhotovené kopie 11 spisů (nikoliv tedy spis týkající se O.Z.) a byl vyzván k úhradě částky 1.002,-Kč, aniž by mu byla požadovaná výše úhrady sdělena předem.

Taktéž důvody, pro které bylo rozhodnuto o neposkytnutí informací uvedených e výroku reálného rozhodnutí povinného subjektu ze dne 15.5. 2006, že jde zčásti o osobní údaje a zčásti o informace vztahující se výlučně k vnitřním pokynům a personálním předpisům povinného subjektu, nemohou obstát.

Pokud jde o osobní údaje, podle názoru žalobce nic nebrání tomu, aby byly tyto údaje znečitelněny a zbylé informace poskytnuty. Pokud jde o kopie zápisů z knihy návštěv, pak jméno a číslo občanského průkazu návštěvy, jakož i jméno navštívené úřední osoby nejsou chráněnými osobními údaji, neboť samotné jméno osoby, popř. jméno a číslo občanského průkazu k identifikaci konkrétní fyzické osoby nepostačují (§ 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. O ochraně osobních údajů).

Samotné jméno úřední osoby není údaj utajovaný, nýbrž naopak povinně sdělovaný např. každému, s kým taková osoba jedná (viz. Např. § 15 odst. 4 správního řádu).

Žalobce se podanou žádostí domáhal toho, aby mu byly poskytnuty všechny podklady, které byly k prošetření stížnosti použity. Za této situace nelze tvrdit, že by se jednalo o informace, které se vztahují výlučně k vnitřním pokynům a personálním předpisům povinného subjektu. Vztahují se totiž i k šetření stížnosti, které bylo učiněno z popudu žalobce a na základě jeho stížnosti. V daném případě se informace, o nichž povinný subjekt tvrdí, že mají charakter výlučně vnitřního pokynu a personálního předpisu, staly součástí stížnostních spisů, o jejich obsahu požaduje žalobce poskytnout informace.

Dále žalobce dodává, že důvod pro odepření informací podle § 11 odst. 1 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím je fakultativní, podléhá tudíž správnímu uvážení, a proto musí být povinným subjektem odůvodněno, proč se rozhodl využít oprávnění informace odepřít. Takové odůvodnění však v obou napadených rozhodnutích schází.

Utajování podkladů, na základě kterých byla stížnost vyhodnocena, popřípadě jaká opatření byla na základě stížnosti přijata, je ústavně nesouladné, zejm. ve vztahu k tomu, koho se stížnost týká a kdo byl namítaným jednáním policistů poškozen na svých právech. Proto nebyl zákonný důvod, aby povinný subjekt žalobci odepřel poskytnout informace o obsahu celých stížnostních spisů.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že nesdílí názor žalobce na otázku, zda ve lhůtě 15 dnů od podání informace musí být rozhodnutí pouze vydáno anebo musí být v této lhůtě žadateli doručeno. Poukazuje přitom na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 1.11.2005 sp. Zn. 11 Ca 34/2004. Domnívá se proto, že žalobcem tvrzená fikce negativnímu

rozhodnutí povinného subjektu nenastala a nemohla proto nastat ani fikce zamítaného rozhodnutí o odvolání.

Pokud jde o žalobou napadené reálné rozhodnutí o odvolání, žalovaný uvádí, že bylo vydáno ve lhůtě 15 dnů ode dne, kdy mu byl spis dne 21.6. 2006 doručen z Ministerstva vnitra, kam byl dne 13.6. 2006 doručen povinným subjektem. Pokud jde o tvrzení vztahující se ke stížnostnímu spisu ve věci stížnosti pana O.Z., věc je předmětem řízení před Městským soudem v Praze pod sp. Zn. 8Ca 113/2006.

V dalším žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

K tomuto vyjádření podal žalobce repliku. V ní nejprve reagoval na tvrzení vztahující se k otázce, zda ve lhůtě 15 dnů od podání informace musí být rozhodnutí pouze vydáno anebo musí být v této lhůtě žadateli doručeno.

Dále uvádí, že odvolání žalobce proti rozhodnutí povinného subjektu ze dne 15.5. 2006 bylo žalovaného doručeno dne 9.6. 2006, nikoli – jak uvádí žalovaný – až dne 21.6. 2006. Navíc bylo (bezdůvodně) doručeno také Ministerstvu vnitra. I kdyby bylo odvolání žalovanému doručeno postupně vícekrát, pak pro počátek běhu lhůty pro odvolání je rozhodující doručení v pořadí první.

Rozsudkem Městského soud v Praze ze dne 10.8. 2007 č.j. Ca77/2006-58 bylo rozhodnutí žalovaného ze dne 10.1.2006 a rozhodnutí povinného subjektu ze dne 16.12. 2005 zrušeno a žaloba proti fiktivním rozhodnutím povinného subjektu a odvolacího orgánu byla odmítnuta. Důvodem pro zrušující výrok byla skutečnost, že žalovaný na základě odvolání, které směřovalo proti fiktivnímu rozhodnutí, zrušil rozhodnutí reálné.

Městský soud v Praze dále dospěl k závěru, že pro nastolení fikce rozhodnutí o odepření informací dle ustanovení § 15 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím není podmínkou, aby v uvedené lhůtě bylo žadateli rozhodnutí rovněž doručeno. Kasační stížnost žalobce proti odmítavému výroku citovaného rozsudku byla zamítnuta rozsudkem Nejvyššího soudu ze dne 9.6. 2009 čj. 2 as 29/2008-116, a to s poukazem na usnesení rozšířeného senát NSS čj. 4 As55/2007-84 ze dne 28.4. 2009.

Ze správního spisu byly zjištěny následující skutečnosti podstatné pro rozhodnutí soudu:

Dne 14.12. 2005 podal žalobce shora uvedenou žádost o poskytnutí informací. Rozhodnutím povinného subjektu ze dne 16.12. 2005 čj. ORII-1361/SKS-2005 bylo žádosti zčásti nevyhověno (toto rozhodnutí povinného subjektu bylo následně zrušeno rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 10.8. 2007 čj. 5 Ca 77/2006-58).

Povinný subjekt pokračoval na základě citovaného rozhodnutí žalovaného ze dne 10.1. 2006 v řízení a dne 14.2. 2006 vydal rozhodnutí čj. ORII-103-6/SKS-2006, kterým opět žádosti zčásti nevyhověl. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, na jehož základě

žalovaný rozhodnutím ze dne 6.4. 2006 čj. PSP – 285/OKS-ČJ-214/2006 toto rozhodnutí zrušil a věc vrátil povinnému subjektu k novému projednání a rozhodnutí.

Dne 15.5. 2006 vydal povinný subjekt další rozhodnutí čj ORII-103-13/SKS-2006, kterým opětovně rozhodl o částečném nevyhovění žádosti. Ve výroku tohoto rozhodnutí je ke každému stížnostnímu spisu vždy konkrétně uvedeno, která listina žalobci nebude poskytnuta. Ve výroku je dále uvedeno, že žádost žalobce o obsahu stížnostního spisu ve věci stížnosti podané panem O.Z. je projednávána samostatně pod čj. ORII-74/SKS-2006.

V odůvodnění tohoto rozhodnutí povinný subjekt k jednotlivým listinám, jejichž poskytnutí bylo žalobci odepřeno, uvedl:

Ke kopiím soupisu poštovních zásilek odesílaných příslušnými složkami Policie ČR: Listina obsahuje osobní údaje adresátů (jméno a příjmení adresáta, resp. název organizace, a adresu, spolu s číslem trestního spisu). Poskytnutí informací brání v tomto případě i ust. § 11 odst. 1 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím.

Ke služebním hodnocením jednotlivých policistů: Poskytnutí brání § 11 odst. 1 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím, neboť hodnocení bylo vypracováno dle § 15 odst. 1 zákona č. 186/1992 Sb. Služební hodnocení s vyřizováním stížnosti nijak nesouvisí. Dále toto hodnocení obsahuje osobní údaje policisty, konkrétně jeho datum narození.

Ke kopiím zápisů z knihy návštěv na pracovištích Policie ČR: Zápisy obsahují datum, čas příchodu, jméno a příjmení a číslo občanského průkazu návštěvy, jméno navštívené osoby a čas odchodu. Obsah tohoto dokumentu se tedy vztahuje výlučně k vnitřním pokynům a personálním předpisům povinného subjektu a nadto obsahuje osobní údaje návštěv.

K pravidlům pro výkon služby směny ostrahy objektu Policie ČR v Nádražní ul. Čp. 16a, Praha 5: Obsah písemnosti se vztahuje výlučně k vnitřním pokynům a personálním předpisům povinného subjektu.

K projednání porušení pracovní kázně s příslušnými policisty a občanskými zaměstnanci Policie ČR: Obsah se vztahuje výlučně k vnitřním pokynům a personálním předpisům povinného subjektu a nadto obsahuje osobní údaje (datum narození a adresu).

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání. Jeho odvolací námitky jsou obdobné s nyní uplatněnými žalobními námitkami.

O odvolání bylo rozhodnuto žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 30.6. 2006 čj. PSP 279/OVK-ČJ-202-2006. V odůvodnění tohoto rozhodnutí je především uvedeno, že žalovaný sdílí názor o neexistenci fikce zamítavého rozhodnutí, jak již bylo uvedeno shora.

K námitce týkající se podpisu oprávněné úřední osoby žalovaný uvedl, že předmětné rozhodnutí podepsal plk. JUDr. J.N., statutární zástupce plk. JUDr. Z.B., ředitelky pověřené vedením povinného subjektu. Skutečnost, že na vyhotovení rozhodnutí není jméno plk. JUDr.

J.N. předepsána, je pouze formálním nedostatkem, který nezakládá nulitu vydaného rozhodnutí, které po věcné a obsahové stránce odpovídá ust. § 47 správního řádu a § 15 zákona o svobodném přístupu k informacím.

K důvodům, které vedly povinný subjekt k částečnému nevyhovění jeho žádosti žalovaný uvedl, že posouzením důvodů uvedených povinným subjektem k částečnému nevyhovění žádosti žadatele o poskytnutí informací bylo odvolacím orgánem shledáno, že konkrétní důvody částečného nevyhovění žádosti žadatele jsou jednotlivě aplikovány na konkrétní informace obsažené v určitých shora uvedených stížnostních spisech povinného subjektu s uvedením příslušných zákonných norem, které tvoří překážku k poskytnutí požadovaných informací žadateli.

Při ústním jednání žalobce setrval na podané žalobě a zdůraznil, že za stěžejní důvod považuje právě otázku předložení odvolání odvolacímu orgánu dne 9.6. 2006 a poukázal na to, že ve správním spise byla tato skutečnost původně doložena na č. 1.110 správního spisu, ačkoli nyní jsou na tomto čísle listu úplně jiné listiny, jak již poukazoval ve svém podání soudu doručeném 23.11. 2009 (na čl. 105 a násl. soudního spisu).

Soud proto při jednání konstatoval obsah listin založených ve správním spise, který byl předložen soudu, a to na str. 110 a násl. a současně konstatoval obsah listin doložených žalobcem, které dle současně předloženého záznamu o nahlížení ze dne 15.8. 2006 měly být součástí správního spisu, a to předkládací zpráva ze dne 7.6. 2006 č.j. ORII-103-16/SKS-2006, předkládací zpráva ze dne 13.6. 2006 č.j. ORII-103-19/SKS-2006 a již uvedený záznam o nahlížení z 15.8. 2006 (v soudním spise tyto listiny na čl. 44,45, a 50, a znovu na člo. 108, 109 a 110). Současně soud konstatoval skutečné řazení listin v předloženém správním spise a Záznamy o kompletaci tohoto spisu (např. na čl. 168 v kopii založené rozhodnutí ze dne 15.5.2006).

Žalovaný data uváděná žalobcem v této souvislosti nezpochybnil. Odkázal na písemné vyjádření k podané žalobě a poukázal rovněž na rozsudek vydaný v řízení vedeném pod sp.zn. Ca 77/2006, který je podle jeho názoru rozhodný a má zásadní dopad, neboť se jím změnila situace v dané věci. Navrhl, aby žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl přitom k následujícím závěrům:

Pokud jde o otázku, zda k zamezení vzniku fikce negativního rozhodnutí o podané žádosti, potažmo o odvolání, postačuje, aby ve stanovené lhůtě bylo rozhodnutí předáno k doručení anebo zda je nutné, aby bylo rozhodnutí také doručeno, Městský soud v Praze vycházel z názoru Nejvyššího správního soudu, který zaujal ve shora citovaných rozsudcích. S ohledem na to dospěl Městský soud v Praze k závěru, že fikce negativního rozhodnutí, proti níž podal žalobce odvolání dne 30.12. 2005, nenastala. Rozhodnutí, která jsou nyní předmětem žaloby, tedy netrpí vadou pro překážku věci rozhodnuté z tohoto důvodu. V podrobnostech odkazuje

Městský soud v Praze na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9.6. 2009 čj. 2As 29/2008, na který pro stručnost odkazuje.

Následně se Městský soud v Praze zaměřil na otázku, zda po vydání reálného rozhodnutí povinného subjektu dne 15.5. 2006 nedošlo k nastolení fikce rozhodnutí o zamítnutí odvolání, a v tomto ohledu musel dát žalobci zapravdu.

Ze správního spisu a dále žalobcem doložených a žalovaným nezpochybněných listin je zřejmé, že žalobce podal odvolání dne 6.6. 2006 osobně u povinného subjektu (nyní na č. l. 188 správního spisu původního a na čl. 5 a násl. doplněného obsahu správního spisu). Povinný subjekt přípisem ze dne 7.6. 2006 předložil odvolání spolu se spisem žalovanému, kam bylo doručeno dne 9.6. 2009 (viz. čl. 44 a totéž čl. 108 soudního spisu). Toto vyplývá i z textu záznamu o nahlížení do správního spisu ze dne 15.8. 2006 (na čl. 50 i 118 soudního spisu, tentýž záznam je ve správním spise v kopii nyní na čl. 182). Žalovaný dospěl k závěru, že v dané věci není příslušným odvolacím orgánem, a proto vrátil spis zpět povinnému subjektu, kam byl doručen dne 12.6. 2006.

Následně dne 13.6. 2006 (listina na čl. l. 45 a 109 soudního spisu, v kopii v rámci kompletace nyní na čl. 187 správního spisu a originál na čl. 4 doplněného správního spisu) byl spis postoupen Ministerstvu vnitra. Ministerstvo vnitra však dospělo k závěru, že příslušným odvolacím orgánem je v daném případě žalovaný a přípisem ze dne 19.6. 2006 (na čl. 184 správního spisu) mu proto spis postoupilo a dne 21. 6. 2006 byl žalovanému opětovně doručen.

Podle § 16 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím, odvolací orgán rozhodne o odvolání do 15 dnů od předložení odvolání povinným subjektem. Jestliže v uvedené lhůtě o odvolání nerozhodl, má se za to, že vydal rozhodnutí, kterým odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil, za den doručení tohoto rozhodnutí se považuje den následující po uplynutí lhůty pro vyřízení odvolání.

Soud musí souhlasit s žalobcem v tom, že uvedenou patnáctidenní lhůtu je nutno počítat již ode dne 9.6. 2009, kdy bylo odvolání společně se spisem žalovaného doručeno poprvé. Skutečnost, že žalovaný nejprve spis (nesprávně se domnívaje, že není příslušným odvolacím orgánem) vrátil zpět povinnému subjektu, nemůže mít žádný vliv na běh této lhůty.

Pokud tedy žalovaný obdržel odvolání dne 9.6. 2006 , připadl poslední den lhůty na sobotu 24.6. 2006, takže rozhodnutí vydané až dne 30.6. 2006 bylo vydáno až po uplynutí této lhůty. V této souvislosti není podstatné, jakým způsobem má být zohledněna skutečnost, že konec uvedené patnáctidenní lhůty připadl na sobotu, když rozhodnutí bylo vydáno až v pátek následujícího týdne.

Je proto třeba souhlasit s žalobcem v tom, že žalovaný vydal fikci dle § 16 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím rozhodnutí, kterým zamítl odvolání a napadené rozhodnutí povinného subjektu ze dne 15.5. 2006 potvrdil, a to dříve, než dne 30.6. 2006 vydal rozhodnutí reálné.

Judikatura správních soudů je v názoru na fiktivní rozhodnutí dle § 16 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím konstantní, když toto rozhodnutí považuje za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů s tím, že soud je povinen jej jako takové zrušit (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 7. 2003 čj. 6 A 78/2002).

Ve vztahu k reálnému rozhodnutí žalovaného ze dne 30.6. 2006 je pak nutné opět souhlasit s žalobcem v tom, že jeho vydání bránila překážka věci rozhodnuté (předchozím fiktivním rozhodnutím), což je nutno považovat za vážnou vadu řízení. S ohledem na to soudu nezbylo než zrušit i toto reálné rozhodnutí.

Ačkoli shora uvedené důvody by již samy o sobě postačovaly ke zrušení obou napadených rozhodnutí, soud přesto považuje za nutné vyjádřit se i k dalším žalobním námitkám.

Soud se ztotožňuje i s názorem žalobce, že rovněž reálné rozhodnutí o odvolání je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Pokud odvolací správní orgán odvolání nevyhoví, musí být z odůvodnění jeho rozhodnutí seznatelné, proč považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné, nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené. V daném případě žalobce v odvolání konkrétním způsobem polemizoval s důvody, kterými povinný subjekt odůvodnil neposkytnutí požadovaných informací (v odvolání na str. 10 – str. 11 nahoře). Žalovaný však ve svém rozhodnutí v podstatě uvedl pouze tolik, že v rozhodnutí povinného subjektu jsou uvedeny důvody pro odepření informací a na námitky žalobce uvedené v odvolání nijak nereagoval.

Pokud jde o věcné důvody pro odepření požadovaných informací, Městský soud v Praze se nemůže k této otázce meritorně vyjádřit, a to vzhledem k nepřezkoumatelnosti žalobou napadených rozhodnutí o odvolání (fiktivního i reálného). Považuje však nicméně za vhodné poukázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29.7. 2009 čj. 1 As 98/2008-148, v němž byly řešeny některé otázky skutkově a právně obdobné s tímto případem, tj. otázka možnosti poskytnout služební hodnocení policisty a kopii z knihy návštěv.

Pokud jde o poukaz žalovaného na rozsudek vydaný v řízení vedeném pod sp.zn. 5 Ca 77/2006, musí soud uvést, že při svém rozhodování přezkoumával žalobou napadené rozhodnutí podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s). Uvedený rozsudek byl přitom vydán až poté, co již nabyla právní moci rozhodnutí napadená touto žalobou. Samotný fakt, že citovaným rozsudkem byla zrušena předchozí rozhodnutí správních orgánů, z nichž nyní přezkoumávaná rozhodnutí vycházela, by tedy sám o sobě nemohl být dostatečným důvodem pro to, aby žalobě bylo vyhověno.

Ze shora uvedených důvodů soud podané žalobě vyhověl a zrušil jak fiktivní rozhodnutí žalovaného, tak rozhodnutí reálné ze dne 30.6. 2006. Současně vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení. Právním názorem, který vyslovil soud v tomto rozsudku, je v dalším řízení žalovaný vázán (§ 78 odst. 5 s.ř.s)

Žalobce měl se svojí žalobou úspěch a náleží mu proto náhrada důvodně vynaložených a prokázaných nákladů řízení podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Tyto náklady spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 2.000,-Kč.